

* Μελέτα την Γραφήν, αναγνώστα σπούδασον ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὴν καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι ὄχι μόνον θέλεις εὐρύνει τὰ ὄρια τῶν γνώσεών σου ἐξ αὐτῆς, ἀλλὰ, καὶ τὸ σπουδαιότερον, θέλεις ζῆσποιοῦσαι καὶ στερεώσαι τὰς θρησκευτικὰς σου πεποιθήσεις· θέλεις ἐλευθερώσαι τὸ πνεῦμα σου ἀπὸ πολλῶν καὶ λυπηρῶν διττυχημῶν καὶ φόβων, εἰ ὅποιοι δυσχεραίνουν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς σου· θέλεις τέλος συντελέσει καὶ σύ εἰς τὴν ἐξακλουθῆσιν καὶ ἐπαύξησιν τῆς εὐλαβείας καὶ τοῦ ἀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἀντ' Αὐτοῦ, ἀντὶ εὐχόνης καὶ φωτογραφίας Αὐτοῦ ἀναμνηστικῆς πρὸς ἡμᾶς.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΦΗΤΕΥΣΕΝ ΩΣ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τρανωτάτη ἐπίσης ἀπόδειξις τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ εἶναι καὶ ἡ μέγχι κεραίας ἐκπλήρωσις τῶν σαφῶς, λεπτομερῶς καὶ Θεϊκῶς ἐξενεχθεισῶν προφητειῶν Του. Πᾶς ἄνθρωπος φράσει ἀδυνατεῖ νὰ γνωρίσῃ καὶ δι' ἀφ' ἑαυτοῦ μέλλον ὅπερ καλύπτει πέπλος ἀγνοίας. Ἐπειδὴ τὰ ἴδια αἴτια παράγουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ἐπὶ τῇ βίβσει ὀρισμένων προϋποθέσεων, διὰ καταλλήλων συνδυασμῶν, καὶ συλλογισμῶν, καὶ ἐπὶ προηγουμένων παρομοίων γεγονότων στηριζόμενοι οἱ ἄνθρωποι, προλέγουσιν ἐν μέρει τὰ μέλλοντα καὶ ἔστιν ὅτε ἐπιτυγχάνουσιν εἰς τὰς προβλέψεις των. Ἀλλὰ περιλαμβάνονται εἰς τὸν κύκλον τῶν τοιούτων προβλέψεων καὶ εἰκασιῶν αἱ προφητεῖαι τοῦ Χριστοῦ; Ἄς ἴδωμεν. Εἶναι πρόβλεψις ἀνθρωπίνη τὸ νὰ λέγῃ π.χ. ὁ Χριστὸς ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ σταυρωθῇ καθ' ἣν ἀκριβῶς ἐποχὴν ἐν θριάμβῳ τὸν ὑποδέχονται ἑκατομμύρια λαοῦ ὡς Μεσσίαν, ἔτοιμα ὄντα νὰ τὸν ἀνακηρύξουν Βασιλεῖα; Καὶ ἂν διέβλεπεν ὅτι τὸ μῖσος τῶν Φαρισαίων θὰ τοὺς ὠδήγει μέγχι τοῦ νὰ τὸν θανατώσουν λογικῶς, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποθέσῃ δολοφονίαν; Πῶς προέβλεπε θάνατον Σταυρικὸν ἀπαγορευόμενον ὑπὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου; Τὸ πολὺ δὲν ἔπρεπε νὰ εἰκάσῃ τὸν νόμιμον διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον, ἐφ' ὅσον μόνον οἱ κακοῦργοι ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας ἐστάροῦντο; Μὰ εἶναι λογικῶς δυνατόν νὰ προσείη τις ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ἐνδεχόμενα μαρτύριά του, ὡς τὰ προσείδεν ὁ Χριστός; Εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι ἀνθρωπίνη πρόβλεψις, ἡ μετὰ τριήμερον τα-

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΔΥΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ μεγάλου θριάμβου τοῦ Θεοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, δύο τῶν περιφανεστάτων ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνομιμένων τῶ ὑπερφυσικῶν (τὰ θαύματα) ἦσαν ὁ Γαλθέρουος Οὐάιστ καὶ ὁ Λόρδος Λύττελτων διακρίνοντες εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην. Οἱ δύο οὗτοι ἐπροτάθησαν ἕκαστος διὰ συγγραμμῶν κατασκευρήσει τοὺς ὑπερφυσικὰς τοῦ ἐν τῇ Ἀγ. Γραφῇ ὑπερφυσικοῦ.

Οἱ δύο οὗτοι ἔκαμιν μίαν συνδιάσκεψιν. Κατ' αὐτὴν συνεζώνησαν ἕκαστος, ἵνα ἐπιτύχωσιν τοῦ σκοποῦ των καταρρήσει προηγουμένης δύο προτύπων τοῦ χριστιανισμοῦ, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Καὶ πρὸς τοὺς ἀνέλκθεν ὁ μὲν Λύττελτων νὰ συγγράψῃ βιβλίον ἀποδεικνύον ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος οὐδέποτε ἐπεστράφη εἰς τὸν χριστιανισμὸν, ὡς ἀναφέρουσιν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ ὅτι ἡ ἀναφερομένη ἐπιστροφή ἦτο μῦθος, ὁ δὲ Οὐάιστ ἀνέλκθε νὰ συγγράψῃ ἕτερον βιβλίον ἀποδεικνύον ὅτι ἡ ἀναφερομένη ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἦτο μῦθος. Κατὰ τὴν δευτέραν συνάντησιν των ὁ Οὐάιστ λέγει εἰς τὸν Λύττελτων:

«**Ὁὐ σὰς ἐπιφορτίσω νὰ μοῦ παράγῃτε σεεὶς τὰ γεγονότα διότι εἰμαι κάπως ἀδαὴς τῆς Βίβλου».**

Εἰς ταῦτα ὁ Λύττελτων ἀπήντησεν ὅτι καὶ αὐτὸς ἦτο κάπως ἀδαὴς τῆς Γραφῆς καὶ ἐδοκίμαζετο ἐπὶ τοῦ Οὐάιστ ἕκαστος τοῦ δῶσῃ τὰ γεγονότα.

Τότε εἶπεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον· **«Ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα εὐλαβικοὶ εἰς τὸ ζήτημά μας, πρέπει τοὺλάχιστον νὰ μελετήσωμεν τὰ τεκμήρια».** Τοῦτο καὶ ἀνέλκθεν νὰ πράξωσι.

Πολυαριθμοὺς σὺνεντεύξεις ἔσχον οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες, καθ' ἃν χρόνον προητοίμαζον τὰ συγγραμμὰ των. Κατὰ τινα τῶν συνδιασκέψεων τούτων ὁ Οὐάιστ εἶπεν εἰς τὸν Λύττελτων ὅτι ἐν ᾧ ἐμελέτα τὰ τεκμήρια ἤρχισεν νὰ αἰσθάνηται ὅτι ὑπάρχει τι τὸ ἀληθὲς ἐν αὐτοῖς. Ὁ Λύττελτων ἀπήντησε ὅτι ἔχειρε, διότι ὁμίλησε οὕτω περὶ τοῦ ζητήματος, καθὼς καὶ αὐτὸς εἶχε κάπως κλονισθῆ ἐν ᾧ ἐμελέτα τὴν περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ Παύλου μαρτυρίαν. Τέλος μετὰ τὸ πέρας τῆς συγγραφῆς τῶν βιβλίων, εἰ δύο ἄνδρες συνητήθησαν. Ὁ Οὐάιστ εἶπεν εἰς τὸν Λύττελτων, «Ἐγράψες τὸ βιβλίον σου;» Οὗτος ἀπήντησε καταφατικῶς, προσέθετας ἑμῶς «ἐνῶ,

(Ὁὐάιστ, ἐμελέτων τὴν μαρτυρίαν, καὶ ἐξύγιζον αὐτὴν κατὰ τοὺς παρὰδεδομένους περὶ νομικῆς μαρτυρίας νόμους, κατεπέσθην ὅτι ὁ Παῦλος ἐπεστράφη ὡς περιγράφεται ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων καὶ ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἀληθὴς» ὑπὸ τῆν ἐπιφάνειαν δὲ ταύτην συνέγραψα τὸ βιβλίον μου». Τὸ βιβλίον τοῦτο δύναται νὰ τὸ εὕρη τις σήμερον εἰς πρώτης τάξεως βιβλιοθήκας.

«**Καὶ ἐγὼ»** ἀπήντησε ὁ Οὐάιστ, ἐν ᾧ ἐμελέτων τὰ τεκμήρια τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ζυγίζων αὐτὰ κατὰ τοὺς ἀναγνωρισμένους νόμους περὶ νομικῆς μαρτυρίας κατεπέσθην ὅτι τῷ ὄντι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὡς ἱστοροῦσι τὰ εὐαγγέλια» συνέγραψα δὲ τὸ βιβλίον ὑπὸ τῆν ὄψιν ταύτην». Καὶ τὸ βιβλίον τοῦτο δύναται νὰ εὕρηθῃ ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ἡμῶν.

(Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ἀγγλοῦ Τορρῦ).

φήν ἀνάστασις καὶ δὴ ἀπ' ἑαυτοῦ ; ! Ὑπῆρχε
 τούτου προηγουμένον ; Ποῦ ἐστήριξε τὴν εἰ-
 κασίαν, ὅτι θὰ κηρυχθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀποῦ
 οὐδὲ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀκόμη ἐπίστευον Αὐτὸν
 ὡς Θεόν, καὶ ἐνῶ προέλεγεν, ὅτι ἐξ ἐκείνων εἰς
 θὰ τὸν προδώσῃ, ἕτερος θὰ τὸν ἀρνηθῆ μετ'
 ὄρκου κατ' ἐπανάληψιν καὶ ὅλοι τέλος θὰ τὸν
 ἐγκαταλείπουν ; Πῶς προέβλεπε ὅτι παρ' ὅλους
 τοὺς τρομεροὺς διωγμοὺς οὓς θὰ ὑφίστατο τὸ
 ἔργον Του καὶ οὓς προεῖπεν, ὅτι θὰ ἐγένετο παγ-
 κόσμιος καὶ Πύλου Ἄδου δὲν θὰ κατίσχυον
 τῆς Ἐκκλησίας Του ; Ὑπῆρξε πρὶν ἄλλη θρη-
 σκεῖα παγκόσμιος ; Πῶς θὰ ἐπίστευεν ὅτι θὰ
 ἐπείθετο ὁ κόσμος ν' ἀρνηθῆ τὰς θεότητάς του
 τὰς ἐθνικάς, μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς τελετάς, καὶ
 ἀκορέστους ἀπολαύσεις, ἵνα πιστεύσῃ ἕνα ἄν-
 θρωπον καὶ δὴ Ἰουδαῖον ! ὡς κακοῦργον ἀπὸ
 τοὺς ἰδικούς Του σταυρωθέντα ; Πῶς θὰ ἐπι-
 στευέτο Θεὸς θνήσκων ; Ποῖα ἐνθαρρυντικὰ
 στοιχεῖα εἶχεν ὥστε νὰ εἰκάξῃ ταῦτα ; Ποῖα
 ἀνθρώπινα μέσα διέθετε ; Ποίας εὐνοϊκὰς πε-
 ριστάσεις διέβλεπε ; Πῶς θὰ ἐπεβάλλοντο οἱ
 ἀμόρφωτοι Ἀπόστολοι ; Ἀλλὰ καὶ ὁ Χριστός,
 γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἦτο ἀγράμματος καὶ ὅτι δὲν
 εἶχεν ἐξέλθει τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος Του, πῶς
 θὰ συνελάμβανε τόσο ὑψηλὰς ἰδέας ; Ὡς ἄν-
 θρωπος δὲ νουεχῆς ἦτο ἰδυνάτων νὰ θεωρήσῃ
 τὰ τοιαῦτα πιστευτὰ καὶ νὰ τὰ διακηρύξῃ ὡς
 βέβαια καὶ γεγονότα ἂν ἦσαν ἀπλῶς εἰκασίαι ;
 Μήπως ὑπερεῖδε τὰ ἐμπόδια, τοὺς διωγμούς,
 κ.λ.π. καὶ δὲν προεῖπεν ὅτι ἀποστέλλει τοὺς
 Ἀποστόλους ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων ; Πῶς
 οἱ λύκοι θὰ ὑποταγοῦν ὑπὸ τῶν προβάτων ;
 Αἱ περὶ καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ
 Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους προφητεῖαι εἶναι δυνατὸν
 νὰ εἶναι εἰκασίαι ; Ὑπῆρχε προηγουμένον λαοῦ
 διασκορπιζομένου εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ζῶν-
 τος ἐπὶ χιλιετηρίδας ἐν τῇ διασπορᾷ καὶ παρ' ἕ-
 λας τὰς προσπαθείας καὶ εὐνοϊκὰς περιστάσεις
 ἀδυνατοῦντος νὰ ἀνασυγκροτηθῆ εἰς κράτος,
 ἐν ᾧ οὐδὲν ἀνθρώπινον κώλυμα ὑπάρχει ; Πῶς
 συνέλαβε τοιαύτην ἰδέαν τότε ἀκριβῶς ὅτε ὁ
 Ἰουδαϊκὸς λαὸς ἀντιστροφῶς ἀνέμενε τὸν Μεσ-
 σίαν ἵνα θριαμβεύσῃ ἐν τῷ κόσμῳ ; Πῶς προ-
 εῖδεν ὅτι ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος θὰ ἐγένετο
 εἰδωλολατρικὸς ἐπὶ τι διάστημα, ὅπερ καὶ ἐγέν-
 ετο ἀπὸ Τίτου μέχρι Μ. Κωνσταντίνου ; Ὁ
 ἴδιος ναὸς δὲν μετεβλήθη εἰς ναὸν τοῦ Διὸς ;
 Εἰς τὴν ἰδίαν τοποθεσίαν δὲν ἀνηγέρθη Τουρ-
 κικὸν τέμενος ; Ὁ Ἰουλιανὸς ποικιλοτρόπως
 δὲν ἐνίσχυσε τοὺς Ἰουδαίους πρὸς ἀποκατά-

στασιν καὶ ἰδίως ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ
 Σολομῶντος· πῶς δὲν κατορθώθη ; Τί λέγει
 εἰδωλολάτρης ἱστορικὸς Μαρκελλῖνος ; Φλόγ
 ἀνερχόμεναι ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐρειπίων, δὲν κα-
 τέκαιον τοὺς ἐργάτας οἵτινες κατὰ διαφόρον
 ἐποχὰς ἐτόλμησαν ν' ἀνεγείρουν τὸ ναόν ; Πᾶ-
 τὸ τοιοῦτον δὲν συνέβη καὶ ἄλλοτε ; Πῶς οὐ
 ἐπὶ εἰδωλολατρῶν οὔτε ἐπὶ Τούρκων ἢ Χρ
 σκιανῶν εἰς τὸ ἴδιον μέρος ; Τί ἔχουν ν' ἀπα-
 τήσονται οἱ Ὀρθολογισταὶ ἢ ὑλισταὶ εἰς τὰ ἐλα-
 χιστα ταῦτα ἐρωτήματα ἐκ τῶν ἀλείρων ἄτι-
 δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν ; Ὅπως καὶ εἰς τ
 θαύματα, οὕτω καὶ εἰς τὰς Προφητείας διαφ
 ρεῖ ὁ Χριστὸς τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ ἀγγ
 ῶν. Ἐκεῖνοι ἔλεγον π. χ. τάδε λέγει Κύριος
 ὡς δοῦλοι, ἐνῶ ὁ Χριστὸς ὡς Κύριος καὶ ἀπ
 ἑαυτοῦ καὶ ὄχι ὡς ἐντολοδόχος προφητεύει. Ἐ
 δὲ σαφήνεια τῶν προφητειῶν Του ἀπέχει τῆ
 τῶν ἄλλων ὅσον ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆν Γῆν. Τῆ
 εἰλικρινῆς ἐρευνητῆς καὶ τὸν κοινότερον νοῦ
 ἔχων δύναται νὰ ὀνομάσῃ ταύτας εἰκασίας ; Ἀ
 πλεισταὶ δὲ προφητεῖαι Του ὄχι μόνον ἦτο
 δύνατον νὰ εἰκασθοῦν, ἀλλὰ ἐκ πρώτης ὕψου
 καὶ ἀνθρωπίνως ἐξεταζόμεναι, φαίνονται ἀπι-
 θανοὶ, ἀδύνατοι, παραλογισμοὶ καὶ ἀνάξιο
 προσοχῆς, ὡς φῦσει ἀδύνατοι καὶ τελείως ἀστη-
 ρικοὶ. Ἀλλ' ἐπὶ τέλος πῶς ὁ Κύριος ἐχαρί-
 τωσε καὶ ἐξεπληρώθησαν μέχρι κεραίας αἱ
 προρρησεις ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅστις ψευδῶς ἀπο-
 καλεῖ ἑαυτὸν Θεόν, ἂν πρὸς στιγμὴν δεχθῶμεν
 τὴν ἄποψιν τῶν ἀντιπάλων ;

Ἴδου ποῦ μᾶς ἄγουν οἱ παραλογισμοὶ τῶν
 αὐτοκαλουμένων Ὀρθολογιστῶν ! Ὡστε δυοῖν
 θάπτερον συμβαίνει ἢ ὁ Χριστὸς εἶναι Θεάν-
 θρωπος ἢ ὁ Θεὸς κακῶς ἐφώτισε καὶ ἐχαρίτωσε
 τὸν τοιοῦτον.... ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ δεύτερον εἶναι
 ὄχι μόνον βλάσφημον ἀλλὰ καὶ παραλογισμὸς,
 κατ' ἀνάγκην συμβαίνει τὸ πρῶτον.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

— Ἡ Δίκη τοῦ Καθηγητοῦ.

Τὸ Νεχῦτον χωρίον δύο χιλιάδας κατοίκων, πρό-
 κεται νὰ ἀποκτήσῃ παγκόσμιον εὐφήμην. Διὰ τί νομι-
 ζετε ; Διότι κατ' αὐτὰς γίνεται ἡ δίκη τοῦ καθηγητοῦ
 Τζῶνς Ζκάπ, καὶ διατί ; διότι παρέβη τὴν ἐκεῖ ὑπε-
 σταμένην ἀπαγόρευσιν «νὰ διδάσκῃται οἱ ἀνδρῶ-
 ποιτε θεωρεῖα ἢ ὁποῖα νὰ ἀναρῶν τὴν θρη-
 σκευτικὴν ἱστορίαν τῆς δημιουργίας τοῦ
 ἀνθρώπου ὡς τὴν ἀναφέρει ἡ παλαιὰ Δια-
 θήκη». Τόσον πάταγον προκάλεσεν ἡ δίκη αὕτη
 ὥστε δλόκληρος ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἀνάστατος, εἰς δὲ
 τὸ μικρὸν τοῦτο χωρίον ἐγκατεστάθη ἰσχυρὸν μηχά-